Offentliggjort d. 8. marts 2016

Kursgevinstloven - tab ved internetsvindel - SKM2016.101.LSR ©

Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen
www.v.dk

Landsskatteretten fandt ved en kendelse af 1/2 2016, ref. i SKM2016.101.LSR, ikke grundlag for at anerkende et tab ved internetsvindel udenfor erhvervsmæssig virksomhed som et fradragsberettiget tab på en fordring efter kursgevinstlovens § 14.

SKAT har fornylig valgt at offentliggøre Landsskatterettens kendelse af 1/2 2016 om en skatteyders tab ved internetsvindel i forbindelse med køb af en traktor udenfor erhvervsmæssig virksomhed.

Kendelsen har således interesse for det tilsyneladende stigende antal skatteydere, der påføres tab ved handel på internettet i privat øjemed.

Spørgsmålet i sagen var, om der forelå et fradragsberettiget tab på et krav på erstatning ved den stedfundne svindel (tilbagebetaling af købesummen) mod en ikke-identificeret svindler.

Som hjemmelsgrundlag var påberåbt den generelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 14, stk. 1 om personers fradrag for tab på fordringer, da der var tale om køb af et privat aktiv på internettet.

For tab på fordringer erhvervet i tilknytning til erhvervsmæssig drift af en virksomhed m.v. rejser sagen spørgsmålet, om der qua henvisningen i kursgevinstlovens § 17 til statsskattelovens § 6 er fradrag for et sådant tab.

SKM2016.101.LSR

Den konkrete sag drejede sig om en skatteyder, der, sideløbende med en lønansættelse, fra 2009 drev virksomhed med skovbrug fra en ejendom i udlandet. Sidenhen, men på et

ikke nærmere oplyst tidspunkt, ændrede skatteyderen virksomhedens navn og påbegyndte virksomhed med import og salg af maskiner.

I august 2012 købte han en traktor i udlandet for 33.833 € og betalte købesummen ad to omgange, men han fik aldrig traktoren leveret. I oktober 2012 stod det herefter klart for skatteyderen, at han var blevet udsat for internetsvindel, idet medkontrahenten havde givet sig ud for at repræsentere et andet udenlandsk firma, end tilfældet var. Skatteyderen anmeldte forholdet, først til politiet i det pågældende land, og dernæst til dansk politi. I september 2013 oplyste dansk politi, at det ikke var muligt at opklare forbrydelsen, herunder fremskaffe identiteten på kontohaveren for den konto, hvortil skatteyderen havde overført betalingen for traktoren. Skatteyderen rettede endvidere selv henvendelse til den bank, hvortil hans betaling var overført, men uden resultat.

I 2013 selvangav skatteyderen et fradrag for tab ved bedrageri på de 33.833 €, svarende til 252.865 kr., da der efter skatteyderens opfattelse var realiseret et tab på skatteyderens krav mod sælgeren på erstatning for skatteyderens tab ved den stedfundne svindel, jf. kursgevinstlovens § 14.

Skatteyderen henviste herunder til, at fradraget kunne foretages, selv om uerholdeligheden ikke var konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt. Skatteyderens synspunkt var nærmere, at han befandt sig i en situation, der var vanskeligere end den situation, hvor skyldneren var kendt, men forsvundet, jf. således Juridisk Vejledning, afsn. C.B.1.7.5. om tab på debitorer, hvorefter:

> *"Praksis om fradrag for tab på debitorer er udviklet på grundlag af reglerne i SL §§ 4 - 6. Tab på debitorer skal fradrages i det indkomstår, hvor tabet er konstateret og kan gøres endeligt op. Kun under særlige omstændigheder kan det - f.eks. ved hjælp af en erklæring fra en bobestyrer - anses for sandsynliggjort, at en fordring eller en væsentlig del af fordringen er tabt. Særlige omstændigheder kan være debitors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debitors forsvinden eller lignende. Således kan tabsfradrag foretages, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt.*
>
> …

Offentliggjort d. 8. marts 2016

Det er ikke en forudsætning for tabsfradrag, at fordringen i enhver henseende uomtvisteligt og endeligt skal være tabt. Nedskrivning kan anerkendes, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt, hvis fordringen efter en konkret vurdering må anses for at være helt eller delvis uerholdelig."

Når denne situation, dvs. debitors forsvinden, efter Juridisk Vejledning kunne udgøre særlige omstændigheder med den virkning, at et tab ansås for konstateret, selv om uerholdeligheden ikke var sket ved forgæves udlæg eller andre retsskridt, så burde der efter skatteyderens opfattelse gælde det samme for ham.

Fradraget blev imidlertid afvist, først af SKAT og sidenhen af Landsskatteretten ved kendelsen ref. i SKM2016.101.LSR.

Ved bedømmelsen af sagen lagde Landsskatteretten til grund som ubestridt, at skatteyderen ikke havde købt traktoren til brug for sin skovvirksomhed i udlandet, men til privat brug, hvilket Landsskatteretten anså for understøttet af, at skatteyderen havde fratrukket tabet i kapitalindkomst.

I overensstemmelse med klagerens forklaring, der ansås for understøttet af sagens oplysninger og de fremlagte dokumenter, lagde Landsskatteretten videre til grund, at skatteyderen helt frem til indgivelsen af politianmeldelsen fastholdte kravet på levering af traktoren i henhold til kontrakten, at det ved indgivelse af politianmeldelse stod klart, at han havde været udsat for internetsvindel, og at han reelt ikke vidste, hvem han havde kontraheret med. Landsskatteretten lagde derfor til grund, at skatteyderen ikke var bekendt med, hvem han skulle rette kravet på tilbagebetaling af købesummen overfor.

På denne baggrund nåede Landsskatteretten frem til, at *det ikke var godtgjort, at skatteyderen i 2013 havde en fordring, som han kunne gøre gældende ved domstolene*. Herefter stadfæstede Landsskatteretten SKATs afgørelse.

Med denne udformning af Landsskatterettens præmisser, nemlig at ukendskab til debitor udelukker fradragsret, synes fradrag udelukket i de mange tilsvarende sager, hvor private lider tab ved internetsvindel, og ikke kan dokumentere svindlerens identitet.

Det er mindre klart, om kendelsen med de valgte præmisser ligeledes vil være til hinder for, at erhvervsdrivende fradrager et tab ved internetsvindel i forbindelse med eksempelvis varekøb eller varesalg. Efter kursgevinstlovens § 17 finder statsskattelovens § 6 a anvendelse for tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring og for tab på fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden. Og efter statsskattelovens § 6 anerkendes under visse betingelser efter fast praksis bl.a. fradragsret som driftstab for tab ved tyveri af kassebeholdning, se herved Juridisk Vejledning, afsn. C.C.2.2.3, hvor gerningsmanden jo i sagens natur ej heller nødvendigvis er kendt.

Hovedsynspunktet i Landsskatterettens kendelse ref. i SKM2016.101.LSR, nemlig at den omstændighed, at et krav som følge af ukendskab til debitor ikke kan indtales ved domstolene, udelukker, at der foreligger en fordring, forekommer dog ikke ganske indlysende.

Af forarbejderne til kursgevinstloven fra 1985, jf. lov nr. 532 af 13/12 1985, fremgår om anvendelsesområdet for § 1, at *"Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt alle fordringer, uanset deres art. Det er således uden betydning på hvilken måde, kravet er opstået. Afgørende for bedømmelsen er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge."* Af det ophævede cirkulære nr. 134 af 29/7 1992, pkt. 4 fremgår i tilslutning til en gengivelse af de ovenstående, refererede bemærkninger, at "Reglerne gælder derved også for de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejlighedslån uden sikkerhedsstillelse. "Videre fremgår af pkt. 4, at *"Det vil sige, at den skattemæssige behandling af gevinsten eller tabet ikke er afhængig af årsagen til gevinsten eller tabet."*

Tilbage står spørgsmålet, om den omstændighed, at debitor er ukendt, og at kravet derfor ikke kan indtales for domstolene, indebærer, at der ikke kan anses at foreligge en fordring i retlig forstand, herunder i kursgevinstlovens forstand.

Så vidt kan konstateres, at fordringer på penge eller andre ydelser efter forældelsesloven anses som en eksisterende fordring, der kan være genstand for forældelse, uanset at fordringshaveren er ubekendt med skyldneren eller ikke har kendskab til skyldnerens opholdssted.

Offentliggjort d. 8. marts 2016

Ved ukendskab til skyldneren, suspenderes forældelsen efter forældelseslovens § 3, stk. 2.

Tilfælde, hvor debitor er forsvundet, er ikke omfattet af ovennævnte § 3, men derimod af forældelseslovens § 14 om en tillægsfrist ved uovervindelige hindringer for afbrydelse af forældelsen.

Eller med andre ord: I begge tilfælde anses der at foreligge en fordring, der kan være genstand for forældelse. Men kun i tilfælde, hvor ”debitor er forsvundet”, anses der efter SKAT´s praksis at foreligge en fordring, der er omfattet af kursgevinstloven.

—— o ——